

[Martin Nielsen.]

maa og bør paavirke Domstolenes suveræne Afgørelse, og det er et fuldkommen rigtigt Princip, som vi forhaabentlig igen kan næ frem til. Men hvis man spørger om, hvem der har Ansvar for, at den Situation overhovedet kan opstaa, da erklærer jeg, at Ansvar for den Tillidskrise, som dansk Retsvæsen, Domstolene, Anklagemyndigheden og Politiet er ude i, har de; der under Krigen anvendte disse Domstole, denne Anklagemyndighed og dette Politi efter givne politiske Direktiver, som var i Strid ikke blot med Folkets Retsbevidsthed, men ogsaa med dansk Lovgivning og denne Lovgivnings Aand. Jeg synes ikke, at man fra denne Talerstol skal fortsætte med at efterlyse, hvor Tillidskrisen og Uroen i det danske Folk stammer fra. De stammer fra denne Sal og de Handlinger, som den daværende Rigsdag og Regering foretog sig.

I Forbindelse med det foreliggende Lovforslag, som efter den Modtagelse, det har faaet, vel ikke gaar igennem, vil jeg gerne sige, at Konsekvensen, som det er paavist fra den konservative Ordførers Side, saafremt det gennemføres — og det er altsaa den højtærede Justitsministers og Regeringens Ønske —, er, at vi staar over for en hel Række Masseløsladelser. Burde man nu ikke ogsaa se paa dette Forhold fra et andet Synspunkt?

Jeg benytter Lejligheden til at spørge den højtærede Justitsminister om, hvordan det egentlig ser ud med Bekæmpelsen af Varulvebevægelsen i Danmark. Hvor mange af de notoriske Hipfolk og andre Forbrydere er endnu paa fri Fod og kan altsaa eventuelt faa Assistance? Hvordan kan det være, at Offentligheden overhovedet intet faar at vide om, hvor langt Politiet er kommet i Eftersøgningen af Oberst Riis Lassens Morder? Det er Maaneder siden, at dette gemene Mord paa en af Frihedsbevægelsens fornemste Folk inden for Officererne fandt Sted, og endnu er der intet sket. Det er altsaa endnu ikke lykkedes for Politiet at naa frem og finde Gerningsmanden. Vi er nogle Stykker, som fra en tidligere Periode ved, at der i det danske Politi var Folk, f. Eks. den øverste Støver, Himmelstrup, der havde en udmærket Tæft, naar det drejede sig om at opspore Patrioterne her i Landet. Har de i de øverste Politikredse tabt denne Tæft nu? Det forekommer mig, at man hellere burde interessere sig for saadanne Sager og frem for alt i hvert Fald ikke give de endnu løsgaaende Bander Assistance og Understøttelse ved de Masseløsladelser, som man paatænker at gennemføre.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Hjermind har Ordet for en kort Bemærkning.

Hjermind: Uanset den almindelig kendte Diskussion om Domstolenes Stilling i Besættelsestiden, som jeg slet ikke vil komme ind paa her, synes jeg, at jeg til det ærede Medlem Hr. Martin Nielsen vil sige, at vi er nu kommet til det Stadium — og det var vi allerede ved Befrielsen —, hvor vi har Lov til at sige, at vore Domstole handler som Domstole uafhængigt og upaavirket af politiske Svingninger eller Strømninger.

Jeg kan ikke forstaa, at det ærede Medlem Hr. Martin Nielsen ikke svarer direkte, naar han nu gaar ind paa dette Emne, paa det Spørgsmaal, jeg har stillet. I Stedet for taler det ærede Medlem om, at vi skal forhaabentlig igen komme frem til, at Domstolene er upaavirkede. Vi ønsker hellere et direkte Svar af det ærede Medlem Hr. Martin Nielsen. Mener det ærede Medlem, at Domstolene i Dag er paavirket af politiske Svingninger eller Strømninger?

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Martin Nielsen har Ordet for en kort Bemærkning.

Martin Nielsen: Jeg tror, det er lidt for, om jeg saa maa sige naivt at tro, at de Tilstande, der herskede i vort Land i 5 Aar, og de Følger, det fik for dansk Retsvæsen, er Ting, som kan udlettes med en Streg paa Kalenderen den 5. Maj. De Følger vil spores meget længe i det danske Folk, og de Reaktionen, som vi ser over for det, der sker i Øjeblikket, er efter min bedste Overbevisning en Følge af det, som skete, og som det ærede Medlem, der spørger, ogsaa har sit Medansvar for.

Paa det Spørgsmaal, der er stillet mig, vil jeg svare, at jeg tror, at ingen Retsmyndighed kan være upaavirket, hvis man ved, at en Regering omgaas med alvorlige politiske Planer om at gennemføre en Revision af en saa omfattende Lovgivning som denne. Jeg tror, at ingen Retsmyndighed, Domstole saavel som Anklagere, er upaavirket af, at man ved, Regeringen omgaas med saadanne Planer, idet de naturligvis, hvis disse Planer gennemføres, kommer til at staa over for en anden Lov, som de skal dømme ud fra, og dette kan meget let komme til at paavirke deres Opfattelse af en Retssag, som er til Behandling nu.

Det er mit Svar paa dette Spørgsmaal. Men jeg vil understrege, at ingen, som ken-